

Στην παρούσα δημοσίευση γίνεται αναφορά στον κοινωνικό ρόλο των μουσείων στο πλαίσιο του οποίου επιδιώκουν την προσέλκυση όχι μόνο μεγαλύτερου αριθμού επισκεπτών αλλά και ατόμων που συνήθως δεν τα επισκέπτονται όπως τα άτομα με αναπηρία. Για αυτό τα μουσεία προβαίνουν σε αρχιτεκτονικές αλλαγές και επιπροσθέτως στην παροχή άλλων υπηρεσιών και διευκολύνσεων, όπως παραγωγή έντυπου και ηλεκτρονικού πληροφοριακού υλικού, σχεδιασμό εκπαιδευτικών προγραμμάτων και διοργάνωση εκδηλώσεων και δράσεων προκειμένου να μπορούν να ανταποκριθούν και στις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία. Εν τέλει φαίνεται να λαμβάνονται περισσότερο υπόψη οι ανάγκες ατόμων με κινητικές ή αισθητηριακές αναπηρίες σε σχέση με τις ανάγκες των ατόμων που βρίσκονται στο φάσμα του αυτισμού. Το άρθρο αναφέρεται στη δημιουργία κοινωνικών ιστοριών για άτομα στο φάσμα του αυτισμού με στόχο την εξοικείωσή τους με τον χώρο του μουσείου και το περιεχόμενο της επίσκεψης σε αυτό. Γίνεται αναφορά στα χαρακτηριστικά των ατόμων που βρίσκονται στο φάσμα του αυτισμού και τα οποία θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για να δημιουργηθεί μία κοινωνική ιστορία για την, εκ των προτέρων, εξοικείωσή τους με τον χώρο του μουσείου που σκοπεύουν να επισκεφθούν. Περιγράφεται η βασική δομή και το περιεχόμενο μιας κοινωνικής ιστορίας καθώς και ο τρόπος με τον οποίο είναι δυνατό να βοηθήσει τα άτομα στο φάσμα του αυτισμού να προετοιμαστούν για την επίσκεψη στο μουσείο, και αναλύεται ο τρόπος συγγραφής μιας αντίστοιχης κοινωνικής ιστορίας για το Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης (ΑΜΘ) με βάση τις τεχνικές προδιαγραφές αντίστοιχων κοινωνικών ιστοριών. Αναφέρονται οι διορθώσεις που έγιναν μετά τη συνεργασία με το Κέντρο Αυτισμού «Αχτίδα» και οι ενέργειες που έχουν λάβει χώρα μέχρι σήμερα για να γίνει γνωστή η ύπαρξη του υλικού αυτού. Η δημοσίευση ολοκληρώνεται με τα συμπεράσματα που έχουν προκύψει από την εφαρμογή αντίστοιχων κοινωνικών ιστοριών. Γίνεται αναφορά στη χρησιμότητά τους σε χώρους πολιτισμού αφού αποτελούν εργαλείο που είναι δυνατό να διευκολύνει την προσβασιμότητα σε ένα νέο, άγνωστο περιβάλλον. Τέλος, σημειώνεται η αναγκαιότητα περαιτέρω ερευνών που πρέπει να γίνουν για να διαπιστωθεί ο βαθμός της αποτελεσματικότητας των κοινωνικών ιστοριών σε μουσεία και γενικότερα σε χώρους πολιτισμού.

Μπορείτε να κατεβάσετε ολόκληρη τη δημοσίευση κάνοντας κλικ [εδώ](#)